

inrättande av nytt överjägmästardistrikt, dels i skrivelse till Kungl. Maj:ts uttala, att mindre kronoparker som på grund av struktur icke rätt lämpar sig för statsdrift måtte överföras till lantbruksnämndsorganisationen från domänverket för att utnyttjas för komplettering av ofullständiga jordbruk med skog.

Stockholm den 22 mars 1960

Ferdinand Nilsson

Axel E. Andersson

i Kungsängen

Nr 556

Av herr Olofsson, Uno, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 62, angående vissa norrlandsfrågor.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 62 år 1960 har under rubr. IV *Vissa skogliga åtgärder i Övre Norrland* departementschefen föreslagit att medelsanvisningen under anslaget till *Åtgärder för ökad skogsproduktion* i Norrland m. m. höjes med 300 000 till 2 000 000 kronor. Departementschefen har framhållit att, för vinnande av bästa möjliga skogsekonomiska effekt av anslagsproportionen, torde såväl den föreslagna medelsförstärkningen som en betydande del av anslaget i övrigt böra avdelas till stöd för skogliga åtgärder inom kustområdena och jämförbara bygder i de fyra nordliga länen, det vill säga inom områden som för närvarande inte nämnvärt beröres av bidragsgivningen från ifrågavarande anslag.

Inom lappmarken skulle sålunda bidragsgivningen blott bli 1 000 000 kronor, medan inom kustlandet och därmed jämförbara områden skulle avdelas likaledes 1 000 000 kronor. Förutom sedvanliga bidrag till vägar, återväxtåtgärder, skogsdikning m. m. skulle inom sistnämnda områden investeringsplaner upprättas och bör dessutom gälla, att bidrag allenast skulle utgå om skoglig samverkan mellan ett flertal skogsägare är organiserad inom berörda område. Enligt departementschefen bör denna samverkan åstadkommas under mindre tidskrävande former än som innefattas i nu gällande bestämmelser rörande bildande av skogsvårdsföreningar samt beträffande slutande av kontrakt m. m.

För vår del anser vi emellertid att den nuvarande medelsanvisningen för skogsvårdsområden inom lappmarken bör kvarstå oförändrad.

Som motivering må följande anföras. I skogsstyrelsens anslagsäskande den 26 augusti 1959 har bl. a. framhållits, att till följd av den knappa tillgången på bidragsmedel en betydande eftersläpning av skogsvårdsarbetet ägt rum inom skogsvårdsområdena. Skogsstyrelsen har därför föreslagit en höjning av anslaget med 600 000 kronor till 2 300 000 kronor.

Vi anser det ur såväl skoglig som nationalekonomisk synpunkt mycket beklagligt, om nämnda eftersläpning skulle ytterligare utökas därigenom att medelstilldelningen inom lappmarken skulle sänkas till mindre än hälften av det minimibelopp, som skogsstyrelsen ansett nödvändig.

Även om de beredskapsarbeten medräknas som eventuellt kan komma att ställas till förfogande under en beräknad kortare arbetslöshetsperiod under budgetåret, torde anslaget på 1 000 000 kronor för lappmarken bli för litet. Eftersläpningen är nämligen av långvarig karaktär och rör sig i regel inom en tidrymd av 5—15 år. Skogstillståndet blir härigenom starkt lidande i det långa loppet, om ej förefintliga bidragsberättigade skogsvårdsåtgärder snabbt fullföljes. Ett sänkt medelsbelopp skulle dessutom accentuera en befarad kortvarig arbetsperiod inom lappmarken.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställer vi,

att riksdagen vid sin behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 62 måtte besluta att inom ramen för det till Åtgärder för ökad skogsproduktion i Norrland föreslagna anslagsbeloppet ett belopp av samma storleksordning som tidigare skall användas för sådana åtgärder inom lappmarken.

Stockholm den 22 mars 1960

Uno Olofsson

Per Jacobsson

Nils B. Hansson

And. E. Johansson

Johan Persson

Josef Nord

Stig Stefanson

Axel Andersson